

Årg 26 Nr 1 2016

S:t Olof

Medlemsblad för Torshälla hembygds-
förening S:t Olofs Gille

Foto: Janett Eriksson

**Nu är det snart dags för
vårblommorna**

Åldermannen har ordet

Solen lyser just nu, när detta skrivs, så härligt vårligt! Det tycker jag skapar ett positivt hopp för år 2016.

Mycket av det som diskuteras just nu, förmodligen runt om i Torshälla, handlar om vår stads 700-årsjubileum. Vi hoppas förstås på ett riktigt bra firande där alla Torshällabor, och även besökare, känner delaktighet och feststämning. Många minns säkert 650-årsjubileet och gör man inte det finns det en film att titta på. Vi minns även Eskilstunas storslagna 350-årsfirande. Men ärligt talat; vad är väl 350 år mot 700!!

I Gillet har vi startat inför 700-årsfirandet med bl a en sykurs. Där syr fem damer den Torshälladräkt som togs fram under år 2015. Ska bli spännande att se slutresultatet. Dräkterna ska vara klara till år 2017.

En annan grupp arbetar med redigering av boken Torshälla ABC som beräknas vara klar och i tryck till år 2017. Fler andra idéer finns inför jubileumsåret för Sankt Olofs Gille och Bergströmska gården.

Ett annat födelsekalas är också att vänta under år 2016. Vad det handlar om kan ni se längre in i tidningen. Hur detta ska firas har inte ännu beslutats.

Ytterligare ett födelsedagsbarn finns år 2016 och det är Svenska hembygdsförbundet som fyller 100 år. Detta kommer att firas på olika sätt. Bland annat blir det festligheter på Skansen i Stockholm i slutet av augusti. Eskilstunakretsen ämnar ordna en bussresa med ett dagsprogram för intresserade. Hör gärna av dig till någon i styrelsen om du redan nu vet att du gärna vill följa med. Ett mindre "firande" kommer att ske söndagen den 25 september på Fristadstorget då hembygdsföreningarna inom Eskilstuna kommer att visa upp sig. Vi hoppas på en riktigt fin höstsöndag med mycket folk på torget.

Verksamhetsåret 2016 på Bergströmska gården har precis startat med att julen plockats bort och vi har nu åter öppet varje torsdag eftermiddag. Styrelsen håller just nu på att planera aktiviteter på gården för året och vi hoppas kunna erbjuda något som passar de flesta. Den kommande verksamhetsplanen kommer att presenteras på årsmötet den 7 mars.

Har Du någon idé om aktivitet eller något annat som rör Bergströmska gården är vi väldigt tacksamma om du hör av dig till någon i styrelsen!

Välkommen till Din hembygdsgård i Torshälla år 2016!

Iha

Hembygdsföreningen 80 år

Georg Nyström tar igen sig i Grenpaviljongen på Holmberget. Tyvärr finns inte paviljongen kvar idag.

I år har Torshälla hembygdsförening S:t Olofs Gille 80-årsjubileum.

Holmbergsföreningen

Allt startade år 1936 då Holmbergets grundare Georg Nyström ville försäkra sig om att några skulle fortsätta hans livsverk den dagen han själv inte orkade. Georg Nyström hade anlagt parken Holmberget många år tidigare, den invigdes redan år 1897. Han hade förvandlat ett vildvuxet berg till en vacker lustgård till torshällabornas glädje.

Föreningen bildades därmed och fick namnet Holmbergsföreningen. Georg Nyström blev givetvis dess förste ordförande. Tanken med föreningen var att man skulle svara för skötseln av Holmberget och följa de traditioner som skapats under Nyströms ledning.

Föreningen skulle också bedriva hembygdsvårdande verksamhet. Det blev dock inte så mycket protokollfört föreningsarbete. Endast ett protokoll finns mellan åren 1936 till 1943.

Efter Georg Nyströms död 1944 fick Torshälla stad som donation ta emot hans hela samling museala föremål liksom inventarier från hans hem. Torshälla stad överlämnade allt detta till Holmbergsföreningen att vårda. Föreningen började då fundera på att bygga ett hembygds-museum på Holmberget. Det var en tanke som Nyström arbetat för under många år. Det fanns några gamla gårdar som var aktuella t.ex. stugan vid Holmsdammen, den gamla krogen "Skinnpälsen" vid Storgatan samt Lill Jans krog i det s.k. "byxhörnet". Tyvärr blev inget av detta genomfört och något museum kom aldrig att byggas på Holmberget.

S:t Olofs Gille

På årsmötet den 28 juni 1956, som hölls på konditori Amarant, beslutades att namnet Holmbergsföreningen skulle bytas ut mot S:t Olofs Gille. Till föreningen knöts en kommitté som ägnade sig åt hembygdsforskning. Det började märkas att föreningen vidgat sitt hembygdsintresse och att hembygdsforskning fick en allt större plats. Man sökte upp gamla torshällabor, intervjuade och gjorde bandinspelningar. Man tog också vara på gamla fotografier

År 1958 uppfördes en ny paviljong på Holmberget, Två byttor. Då hade man också fått en ny klockstapel. Det nya Gillet hade dock ett problem. Den Nyströmska samlingen tog allt mer skada i väntan på att bli upppackad.

År 1968 blev Gillet erbjuden att flytta in på övervåningen på Bergströmska gården för att så småningom få disponera hela huset. Man började då bygga upp en museal verksamhet som resulterade i att Torshälla fick en hembygds gård och i augusti 1970 kunde museet invigas. Nu kunde man ta hand om de Nyströmska samlingarna.

Under slutet av 1960-talet levererade konstnären Uno Stallarholm två av Gillet beställda målningar, *Midvinterblot* och *Midsommarfest*. Gillet hade för avsikt att placera målningarna på restaurangen Två Byttor men pga dess storlek hamnade de på Rådhuset, tursamt nog. I juni 1970

brann Två Byttor ner, en brand som hade föregåtts av inbrott. År 1974 stod den nya serveringen klar på Holmberget. Av Två Byttor hade det nu blivit Tre Byttor.

Gillet engagerade sig även i andra kulturgärningar i staden. Man fick som gåva ankaret från den gamla fraktskutan *Sune* och såg till att det kom på plats på gräsmattan intill västra brofästet av Stadskällarbron. Genom Gillets försorg fick också kvarnen, på berget väster om kyrkan, nya vingar som ritades av medlemmen Alf Andersson.

I slutet av 1970-talet gjordes provgrävningar på Husberget, som därefter resulterade i flera utgrävningar. Gillet m.fl. bekostade dessa utgrävningar som pågick under ett par år. Läs mer om detta på sid. 11-12.

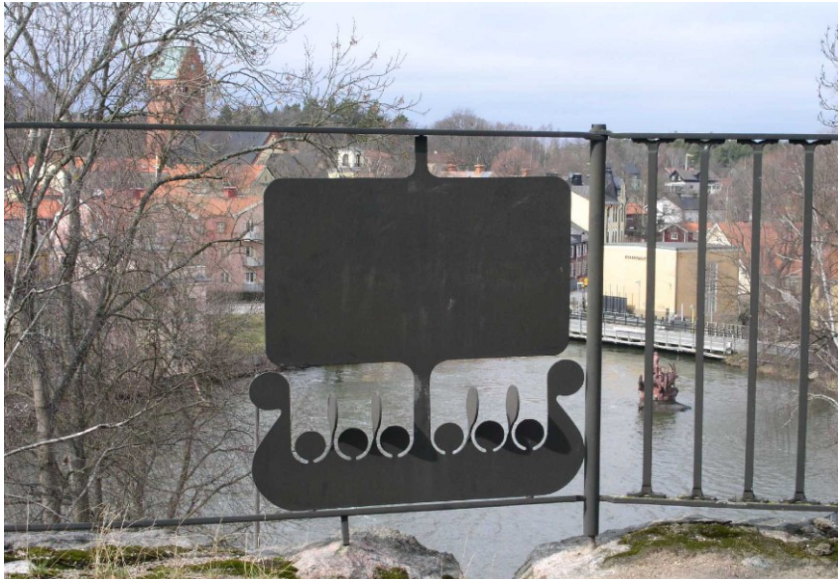
Torshälla hembygdsförening S:t Olofs Gille

S:t Olofs Gille var tyvärr ganska okänt för torshällaborna och man kopplade inte ihop det med att Gillet var Torshällas egen hembygdsförening och museum. Dessutom hade man i större hembygds-sammanhang svårt att geografiskt placera Gillet. Detta resulterade i ett tillägg – Torshälla hembygdsförening – och med det nya namnet gick man 1990-talet till mötes.

Fortsättning i nästa nr av S:t Olof.

*Källa: S:t Olof nr 3-1996, nr 2-2006
Janett Eriksson*

Räcke med historia

Den som gör sig mödan att gå de många trappstegen upp till restaurant Tre Byttor på Holmberget kan då se det vackra smidesräcke som inramar den nedre serveringsterrassen. Genom en donation av Anna Julius (Lindskog) kunde Gillet år 1964 beställa ett smidesräcke av konstsmeden Kurt Landgren och hans hustru Maj-Britt. Räcket skildrar, i stiliserad form, fyra viktiga epoker i stadens historia. Räcket var från början tänkt att vara klart till Torshällas 650-jubileum år 1967 men blev av olika anledningar fördröjt och invigningen kunde ske först år 1976.

Första bilden symboliserar vikingatiden, den tid då man förmodar att ett stadsliknande samhälle började byggas vid de nybildade fallen.

Befolkningen kristnades och den första kyrkan byggdes.

Bilden nedan illustrerar industrins frammarsch. På 18- och 1900-talen tillkom många av de industrier i regionen där några fortfarande är verksamma. Bland dem är Outokumpu f.d. Nyby som varit den största industrin under många år.

Motivet ovan skildrar 1300-talet, vilket har kallats för kvarnarnas århundrade. Då tillkom flera s.k. skvaltkvarnar vilka ägdes av klostren, biskopen och andra stormän. 1300-talet var trots digerdödens härjningar ett expansivt och händelserikt århundrade i stadens historia. Platsen som då kallades Torsharge fick stadsrättigheter år 1317. Privilegiebrevet, utfärdat av kung Birger, finns fortfarande bevarat.

Motivet i bilden till höger visar magasin, sjöbodar och fartyg. De syftar då på sjöfarten som alltid varit betydande och upplevde sin storhetstid på 1700-talet. Torshälla var vid denna tid en viktig in- och utskeppningshamn, främst för produkter till och från Eskilstuna med kringliggande bruk och landsbygd.

Ett jaktvarv byggdes vid Krusgården och detta fanns kvar till början 1800-talet. Skepparna som tillhörde skepparskrået hade stort inflytande på stadens styrande.

Text och foto: Bernt Pettersson

Torshällas 700-årsjubileum

Nu är det bara nio månader kvar innan vi ska börja fira vår 700-åring. Vi är många som undrar vad som kommer att hända och i senaste numret av Torshälla Runt inbjöds alla torshällabor till en information om framtiden. Detta sker på 699-årsdagen, dvs den 24 februari. Då ska man bl.a. visa filmen från år 1967 då Torshälla fyllde 650 år samt diskutera kommande jubileum. Eftersom denna tidning då ligger för tryckning bad jag generalen för firandet Annika Edetun Lahtinen om lite förhandsinfo.

Enligt Annika har det varit mycket arbete med att få fram Torshällas varumärke, vad ska visas upp när Torshälla står i strålkastarens sken. Vår historia ska givetvis lyftas fram men samtidigt ska jubileet skapa nya arv för framtiden. Ordet "framtidssarv" genomsyrar jubileet. En logotyp är framtagen som symboliserar firandet. Grundformen är bokstaven T för Torshälla med inspiration från bl.a. hornen på Tors bockar.

Angående firandet räknar man med att ha den officiella delen av "födelsedagen" den 24 februari. Då kommer troligen inbjudna gäster att högtidstala. Med tanke på årstiden finns idéer om att ha både is-/och eldskulpturer. Något fint arrangemang kan bli aktuellt i Kyrkan och mycket kommer att koncentreras till Rådhusorget. (*Förhoppningsvis bilfritt, red.komm.*) Under sommaren, troligtvis några dagar i juli, ska det stora jubileumskalaset genomföras. Då blir det evenemang av olika typer bl.a. artistunderhållning.

För att få igång den här delen av firandet krävs många frivilliga krafter. Drygt 200 bra idéer har inkommit och förhoppningen är nu att det finns många som kan och vill ta tag i detta.

"Generalen" har en jubileums-pott på 700 000 kronor där såväl enskilda, föreningar eller andra intresserade kan söka medel för att kunna genomföra sin idé. Man kan få högst 75 % av önskat belopp eller högst 100 000 kronor om projektet anses genomförbart. Här gäller det dock att det finns en bra samverkan och samordning så att vi vet vad som pågår. Under tiden 24 februari – 31 maj är det fritt fram att söka pengar. Hur man söker finns angivet på hemsidan eskilstuna.se/torshalla700. Där kan du också läsa hur planerna fortskrider.

Det kommer att tas fram flaggspel, vimplar m.m. som ska visa att vi har fest i Torshälla. Alla infarter kommer bl.a. att smyckas med detta. Det finns också idéer om speciella planteringar med tanke på Torshälla som blomsterstad.

Text: Janett Eriksson

Torshälla jubileumsdräkt

Som vår ålderman skriver på sid. 2 har S:t Olofs Gille börjat förberedelserna inför jubileet. Bland annat har vi påbörjat arbetet med att ta fram Torshälla jubileumsdräkt. Modellen består av en mellanblå livkjol (västklänning) med en tillhörande svart kort jacka. Väskan ska broderas med mönster hämtat från Georg Nyströms samlingar. Det vävda bandet på kjolen går i färgerna blått, vitt och rött. Förklädet består av vitt linne med en svag randning. Valfri blus/skjorta som tillbehör. Till detta kommer smycket som tagits fram av silversmeden May Jansson. Tidningen följer med spänning hur dräkten kommer att växa fram.

Prov på broderi till väskan

Elisabeth Johansson provar klänningen

Text: Janett Eriksson

Foto: Kerstin Palmqvist, Janett Eriksson

Tack för besöket på Bergströmska gården!

”- I september hölls årets möte för Grupp 3 i Eskilstuna/Torshälla. Grupp 3 undrar någon, vilka är de? Helt enkelt en grupp personer med en gemensam bakgrund i form av genomförd Försvarshögskolekurs år 1990. Vi träffas årligen med respektive oaktat att vi bor på olika orter i södra/mellersta Sverige.

I år träffades vi för 23:e gången och valde då Eskilstuna/Torshälla eftersom orterna var för många rätt okända. Både Eskilstuna och Torshälla hade mycket trevliga och intressanta inslag att bjuda oss på, inte minst beroende av de historiska, kulturella och geografiska förutsättningarna. En av höjdpunkterna under lördagen var besöket på Bergströmska gården. Under engagerad och sakkunnig ledning guidades vi runt kvarteret och i själva gården. Vi fick också en hel del historiska återblickar om Torshällas historia bl. a. berättelsen om branden 1798 och den stackars lilla pigan Britta.

Det urgamla(!) tornurets öde både glädde och bekymrade oss.

Glädje över att det räddades i tid, men också bekymmer för att så få vill medverka till att det visar rätt tid.

Vad gäller själva gården insåg vi snabbt vilket fantastiskt stycke historia man kunnat skapa genom den. Ett utmärkt tidsdokument i naturlig form inramad av både berättelser och konkreta ting. Kakelugnarna, möblerna och såväl bruks- som prydnadsföremålen talade bildligt till oss åskådare. Samtidigt får man den där särskilda ”vibben” av ett bebott hem när man vandrar omkring mer eller mindre inbjuden i någons privata bostad. Vi fick också se och höra om den beslutade Torshälla-dräkten. Vi talade en hel del om bekymren men också om den glädje som finns kring bevarandet av ett samhälles historia.

Hembygdsföreningarna gör stora insatser, enskilda eldsjälur likaså, men utmaningarna är också stora då det gäller att locka nya, läs yngre, människor till denna verksamhet. Vi känner väl igen problematiken från andra besökta orter. Risken är stor att kontinuiteten urholkas och därmed utarmas också det kulturella arvet från tidigare generationer. Men ändå, för Torshälla, sammanfattar vi oss i en stor gratulation till ert St Olofs Gille och utbrister i ett stort lycka till med er beundransvärda kulturella insats.”

*Skrivet för Grupp 3 av Hans Bjernby
(tvåa från höger i bild, rad 2)*

Foto: Janett Eriksson

Infart till Nybyparken

Det är den 26 juni 1993. På bilden ses Erland Nilsson, Gillets dåvarande vice ålderman, vid en av de båda grindstolparna vid Nybyparkens infart. På Gillets initiativ och med bistånd av parkförvaltningen har de båda, nästan till hälften begravda, grindstolparna lyfts upp ur jorden. Det visade sig då att båda stolparna vilade på var sin kvarnsten. Av allt att döma var det Adolf Zethelius som ville ha en värdig entré till sin park och för det ändamålet skaffade sig ett par

delar till kolonner från det brunna slottet i Eskilstuna. Från början hade de båda stolparna var sin vacker stenkula upptill. När bilden togs fanns emellertid bara en halva kvar. Även denna har nu spårlöst försvunnit. Kanske förvaltningen på något sätt kan ersätta den? Nu verkar det dessutom som om det vore dags för en ny ”friläggning” av basen till stolparna. Det vore trevligt att återställa stolparna till 700-årsjubileet.

Text och foto: Olle Lorin

Föreläsning av Hans Lidén

Husbergets arkeolog gästar Torshälla

Den 20 november 2015 gästade, på inbjudan av TNHS¹ en synnerligen uppskattad profil åter Torshälla, nämligen arkeologen och förre 1:e antikvarien vid Statens Historiska Museum, Hans A. Lidén från Stockholm. Ett 70-tal intresserade lyssnare och bland dem ett halvdussin f.d. grävdeltagare slöt upp. Under sin yrkesverksamma tid var Hans Lidén sannolikt en av landets främsta arkeologer på landsortsborgar.

Ett medeltida borgforskningsprojekt

Hans Lidén presenterade sitt forskningsarbete om medeltida landsortsborgar med tyngdpunkt på norra Sörmland och särskilt Torshälla och dess borg Husberget. Borganläggningen har inför stadens 700-årsjubileum fått ny uppmärksamhet och aktualitet då initiativ har tagits för att omvandla Husberget med

dess omgivningar till en vacker parkanläggning där borganläggningen ska få en framträdande och mer ”upplyft” plats. Hans Lidén berättade att Husbergets borg anläggs då sjötransporterna genom Rekarne på Hyndevadsån mot Hjälmarebygden och Örebro möts av ett hinder, en forsnacke, i form av det s.k. Kvarnfallet i Torshälla. Husberget intar här vid omlastningsplatsen en mycket strategisk position, med höga branta klippor mot ån i väster och ett upphöjt kontrollerande läge över omgivningarna, främst mot norr.

Det var i samband med att Stadskällarens ägare 1977 ville uppföra ett staket efter sin nya tomtgräns, som man genom Olle Lorins försorg, kunde uppmärksamma de kraftiga brand – och raseringslagren där staketet skulle dras fram. Två år senare, kunde genom Hembygdsföreningen S:t Olofs Gille samt Berta och John Gisslandis försorg, en systematisk arkeologisk undersökning genomföras under ledning av Hans A. Lidén. Undersökningarna genomfördes under åren 1986-89 där Hans A. Lidén hade bistånd av en stor grupp ideellt arbetande Ortsbor.

Sörmlands underfogde på Husberget

Under större delen av 1300-talet intar Rekarnebygden en särställning i Södermanland. Området utgör då närmast ett fögderi inom Nyköpingsfögderiet med en egen fogde som är underställd fogden i Nyköping. Uppbörds – och förrådsort är Torshälla och sannolikt borgen på Husberget. Torshällaborgen har på 1360-talet sannolikt fungerat som ett slags annexborg under Nyköpingshus och

tidigare kanske även Stockholms slott. Borgplatån är c:a 20-25 m tvärs över och idag kan man inte se så mycket efter den förutom några upphöjda vallämningar här och var.

En klassisk borganläggning

Hans Lidén bedömer att resultatet var smått sensationellt och av stort intresse för medeltidsarkeologerna. Det som man först trodde var en liten förskansning visade sig uppfylla alla kriterier för en klassisk medeltida borganläggning där flyttblocket, den s.k. Husbergsstenen ingått. Därigenom har borgen visat sig följa grundprincipen för en borg, med en huvudborg på platån och en förborg med ekonomibyggnader. Huvudborgen utgörs av fogdens bostad, smärre förråd och kanske förläggning för en mindre försvarsstyrka.

Borgen har genomgått tre byggnadskeden med mellanliggande raseringar. Den sista fasen är den som var bäst bevarad och ger möjligheter till att rekonstruera delar av den. I den östra delen av platån har en större träbyggnad förstärkt med lera kunnat beläggas och den var c:a 7 m lång och 4-5 m bred. I väster, på borgplatån, har också en byggnad kunnat beläggas genom byggnadsdetaljer och raseringsrester. Runt klungan av byggnader har det löpt en mur och åtminstone fogdebyggnaden har haft ena väggen sammanbyggd med muren.

En enkel trä – och lerkonstruktion

Borgen har varit byggd av material som funnits på orten och som varit lättill-

gängligt. Vilket betyder att den har bestått av trä, lera och torv i olika utförande och kombinationer. Borgen har i sitt sista skede sannolikt uppförts i stor hast. När det brann, sista gången i början på 1370-talet, var hettan så intensiv att lerorna blivit flytande och förslaggats på berget. Raseringslagren är därför mycket rödbrända.

Rikligt med fynd

Anslående vid utgrävningarna var den stora rikedomerna på fynd från de olika borganläggningarna och som avspeglade livet på borgen. En mängd olika smidesdetaljer från byggnaderna kom i dagen såsom spik, beslag och gångjärn m.m. dylikt. Även klimpjärn, s.k. osmundsjärn, påträffades, som var en viktig skattepersedel liksom viktig för att forma pilspetsar för borgfolket.

Ett fyrtiotal pilspetsar påträffades i en krans runt den tilltänkta murens sträckning och gav en dramatisk indikation på var muren har legat. Andra tecken på besättningens beväpning är rester av rustningsdetaljer såsom lameller och ringbrynjor.

Borgens slut

Sannolikt infaller belägringen och den sista ödeläggelsen av Husbergsborgen omkring 1370-71 då den blev invecklad i striderna runt mecklenburgarnas maktkamp. Den dateringen stöds av fyndet av ett mynt, en s.k. brakteat som präglades vid denna tidpunkt.

Text: Leif Persson

Foto: Bernt Pettersson

¹ Torshälla Nyby Historiska Sällskap

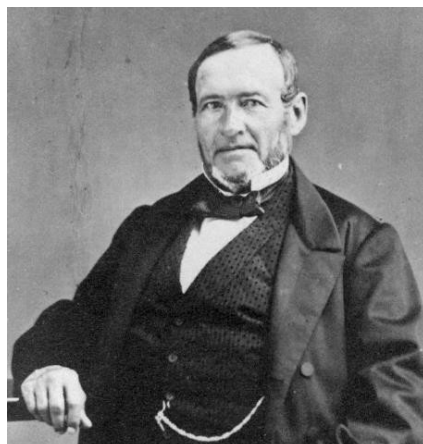
Nytt utseende på Ruths gränd

Ruths gränd har blivit riktigt fin! Det som tidigare var parkering, risiga träd och buskar samt ett snett Gunnebo-stängsel har nu blivit en fin och trevlig liten gata. De röda husen smälter fint in i den övriga miljön. Utefter ån har man förlängt den tidigare befintliga bryggan vilket inbjuder till en promenad runt området.

Varför heter gatan Ruths gränd och vem var Ruth? Man kan tro att det syftar på en kvinna men enligt boken Torshälla ABC framkommer att Ruth var en man. Han hette Lars Johan Ruth (1804-1864) och var rådman, källarmästare och apotekare. Ruth insåg på ett tidigt stadium att Torshälla var i behov av en småskola och han testamenterade 4 000 riksdaler till ”anskaffande eller nybyggnad av lokal och bostadsrum för lärare eller lärarinna”.

Detta resulterade i att Holmens småskola kom att uppföras vid Ruths gränd, en liten gata som fick namnet efter skolans donator. Skolan togs i bruk år 1886.

Rådman Lars Ruth (fotograf okänd)

*Källa: T-a ABC, T-a pedagogi 375 år
Text och foto: Janett Eriksson*

Årsmöte den 7 mars 2016 kl. 18.30 i Kvarnen

Kvällens gäst är kommundirektör
Pär Eriksson

Vi bjuder på kaffe och smörgås.
Lotteri

Dagordning:

1. Årsmötets öppnande
2. Mötets stadgeenliga utlysande
3. Godkännande av dagordningen
4. Parentation
5. Val av ordf. och sekr. för mötet
6. Val av två protokolljusterare tillika rösträknare
7. Verksamhetsberättelse för 2015
8. Ekonomisk berättelse
9. Revisorernas berättelse
10. Fastställande av balans- o resultaträkning
11. Ansvarsfrihet för styrelsen
12. Förslag till arbetsplan för 2016
13. Budget för 2016
14. Val av ålderman för 2016
15. Val av 3 ordinarie styrelseledamöter för 2 år
16. Val av 1 ordinarie suppleant för 2 år
17. Val av 2 revisorer och 1 ersättare för 1 år
18. Val av ombud till Södermanlands Hembygdsförbund
19. Val av 2 ledmöter till valberedningen
20. Fastställande av årsavgift 2017
21. Motioner och förslag
22. Övriga frågor
23. Avslutning

Välkommen!

Styrelsen

OBS!

Vi har fått in medlemsavgift
utan avsändare.

Hör av dig om du får en
påminnelse och vet att du
har betalat.

Kassören

Konstrundan 2016

Påskafton den 26 mars är du
välkommen till Bergströmska
gården. Då har vi öppet mellan
kl 11.00 – 16.00
för visning av våra samlingar.

Se även en påbörjad modell av
Torshälla jubileumsdräkt!

För dig som är hungrig finns
korv med bröd att köpa

Arbetsdagar

Fr o m den 4 februari har vi åter
öppet på torsdagarna, nu med
utökade öppettider.
Välkommen mellan kl. 13.00 -16.00

För eventuella visningar eller
andra frågor kan du alltid
kontakta oss via telefon eller mail.

Medlemstidningen S:t Olof utkommer
med fyra nummer per år.

Torshälla Hembygdsförening S:t Olofs Gille

Styrelse:

Iha Frykman, ålderman	tel 35 81 39
Jan-Erik Kling, v. ålderman	tel 35 56 41
Karin Lindh, skrivare	tel 35 88 38
Janett Eriksson, v. skrivare	tel 35 52 95
Hans Eriksson, gärdeman	tel 35 52 95
Christina Åslund	tel 34 30 06
Torbjörn Axner	tel 35 50 35
	mobil 070-600 60 70

Suppleant:

Mikael Nyman	tel 35 84 81
Tryggve Lundh	tel 35 53 75

Museikommitté: Styrelsen.

Arkivkommitté:

Iha Frykman	tel 35 81 39
-------------	--------------

Trädgårdskommitté:

Jan-Erik Kling	tel 35 56 41
----------------	--------------

Aktivitetskommitté:

Christina Åslund	tel 34 30 06
------------------	--------------

Dataansvarig:

Hans Eriksson	tel 35 52 95
---------------	--------------

Redaktion S:t Olof:

Janett Eriksson, Bernt Pettersson

Bergströmska gården Hembygdsgård

Lilla gatan 12, TORSHÄLLA

Telefon 016-35 50 76

Medlemsavgift: 100:- enskild,

150:- familj Plusgiro: 26 81 47-6

Postadress: Torshälla Hembygdsförening

S:t Olofs Gille, c/o Iha Frykman

Tornsvängen 1, 644 31 TORSHÄLLA

E-postadress: info@sanktolofsgille.se

Hemsida: www.sanktolofsgille.se

B

Ur museisamlingarna

I Nyströms fotosamlingar finns denna bild av Gungbron. Bron byggdes av fabrikör Ali Andersson i slutet av 1800-talet för att få gångförbindelse mellan sågbladsfabriken/kvarnen på ena sidan av ån och fabriksbyggnaden/sågen på andra sidan. I min barndom var det förbjudet för allmänheten att beträda bron. Om några obehöriga uppehöll sig vid bron, kom Ali Anderssons bokhållare Andersson springande och motade bort dem. Helt förstäeligt med tanke på att bron var i dålig kondition och kunde

brista om man satte den i gungning. Det fanns busungar som tyckte det var roligt att retas med bokhållaren. De stod och gungade på bron men försvann snabbt från platsen, när de såg bokhållaren komma.

På bilden ser man grosshandlare Höglunds pampiga villa, samt gården nr 144, det vita huset, där bokhållare Andersson och andra anställda hos Ali Andersson bodde.

Text: Bernt Pettersson